

SZABADSÁG

A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS NEGYVENNYOLCZAS PÁRT KÖZLÖNYE.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL

Széchenyi-utca 34-ik szám. SZELÉNYI és TÁP^{ca} nyomdája.
A lap megjelen minden szerdán és szombaton.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

RUTKAY MENYHÉRT.

Helyettes szerkesztő:

BUDAI JÓZSEF.

ELŐFIZETÉSI DIJ:

Egész évre 10 kor. Félévre 5 kor. Negyed évre 2:50 ko
Egyes szám ára 14 fill.

Sunt denique fines.

Baerenreither a prágai alkotmányhú nagybirtokosok választó gyűlésén politikai beszédet mondott. Tudvalevőleg ez az ur volt a Thun kormány kereskedelmi minisztere, kinek e szerint oroszán része volt a mostani gazdasági kiegyezés megkötésében. Daczára ennek, most más hurokat penget és azt hirdeti, hogy a megkötött, de az osztrák parlament által még maig meg nem szavazott kiegyezést fel kell bontani Magyarországgal, új egyezkedési alapot kell keresni s új kiegyezést kell kötni. Előzőleg még közös alapot kell keresni a két ország között a külfölddel kötendő kereskedelmi szerződésekre is, tehát a Baerenreither által tervezett új kiegyezés szerint a kereskedelmi szerződések együtt lennének elfogadva, vagy együtt buknának az új kvótával.

Mit jelent a Baerenreither új terve s mi céljai vannak az osztrákoknak, a vak is tisztán látja. Ők azért szeretnék a kiegyezést felbontani, hogy az újabb alkudozásokkal a kvótát a mi terhünkre felemeljék. Mert az osztrákok telhetetlensége nincs megelégedve az új kiegyezés kvótaarányával; ők 40—42% kvótát álmodoznak, annyit szeretnének Magyarországra nyakára sózni. Nagyon természetes, hogy a magyar kvóta újabb emelésére könnyű dolog osztrák többséget kapni, de lehetetlen, hogy akadjon a magyar parlamentben olyan ember, ki azt neki megszavazni hajlandó. Erre még Szemere Attilának, a magyar kvótaemelés első fecskéjének sem lenne elég bátorsága. Mert ki az osztrák szemtelenségek és fosztogatások megszavazására kérne magyar választóktól mandátumot, az megérdemlené, hogy a választók, mint a nemzeti érdekek árulóit, megkövezzék.

Baerenreither nemcsak az új kiegyezés tartalmát, vagyis a kvóta százalékát szeretné megváltoztatni a mi kárunkra, de az új kiegyezés idejét is. Ő tehát azt akarja, hogy az 1903. és az

1907-es terminusokat az ő kedvéért dobjuk a sutba. Az új kiegyezés idejére talán a Bánffy-féle ischli klauzulát szeretné javaslatba hozni. A jó ur, ki anynyira szája izére beszél az osztrákoknak, természetesen megint gazda nélkül csinál számítást, mert Magyarországon nincs ember, ki a határidő felbontásába belemenne. Rövidebb terminust, kevesebb kvótával vállalunk, de új kiegyezéssel felemelt kvótát hosszabb határidőre? No, már ilyen bolondot nem teszünk!

Meg kell értetni a magyarokkal, így szól Baerenreither, hogy: sunt denique fines. Jól van, megértettük. Igaza van az osztrák államférfinak, mindennek van e földön határa, csupán az osztrákok szemtelenkedésének nincsen. Ha azonban azt hiszik, hogy a magyar türelem egész a bárgyuságig megy, akkor nagy csalódás éri a Lajthán tul veszekedő urakat. Végre, mi is a türelem végső határán állunk. Megnyirtak az új kiegyezésben, mint bárgyu birkát, de a bőrünket lenyuzatni már igazán nem engedjük.

A magyar kvóta emelésnek megvan a maga szomorú története. Odaát az osztrákok közt kiűtött a szerencsétlen nemzetiségű villongás s az egymást gyorsan felváltó minisztériumok azzal akarták az egyetértés elszakadott kapcsait összeforrasztani, hogy a veszekedő nemzetiségek figyelmét a magyarokkal való közös küzdelemre s a küzdelemből származó közös prédára terelték. El is értek vele annyit, hogy a magyar gyűlölet odaát határtalan s a kifosztási szándék kielégithetlenné fejlődött. Az uralkodó, hogy kedveskedjék a veszekedő osztrákoknak, a kvóta arányát állandóan az ők javukra dönti el. De hisz természetesen mindennek így kellett történni, mert a Bánffy-féle öt millióval összetoborzott hazafiatlan többségnek legfőképp a kvóta megszavazására szólott a megbízó levele. Osztrák adta a választásra az öt milliót, no meg a „bécsi körök“, kik most lénungjukat

szeretnék velünk hálából felemeltetni. Hozzájárult mindezekhez az a semmi alappal nem bíró, haszontalan henczegetés és dicsekvés, melylyel a magyar miniszterek és 67-es államférfiak port akartak hinteni a világ szemébe, hogy a kiegyezés meddőségét ezzel fedezzék. Ugy tettek, mint az olyan eladósodott koldus ember, ki fényüzéssel akarja hitelezőit elámitani. Ma már senki sem fecseg iparunk, kereskedelmünk, földmívelésünk hallatlan fellendüléséről, mert az inség, mely nem ismeri a hazugságot, elnémitotta őket.

A viszonyok tárgyilagos szemlélője előtt már most tisztán kidomborodik a jövő átalakulás képe. Az egyik rugó, mely a jövőt alakítja, az, hogy nincs és nem lehet jövőre se olyan magyar kormány, se olyan magyar többség, mely a Bánffy kormány kvótáján tullicizáljon. hazafiatlanságban s a nemzeti érdekek elárulásában a mostani ötmillióst többséget is felülmulja. Kvóta emelésről tehát magyar részen szó sem lehet. Sőt azt is bátran állíthatjuk, hogy a jövő országgyűlésen a vámszerződési tárgyalásokban sok minden nem lesz az osztrákok inyére. S viszont ezekkel szemben áll az, hogy nincs és nem lehet olyan osztrák minisztérium, mely az ellenünk felizgatott osztrák népet és parlamentet józan gondolkozásra és érdekeik belátására rávenni képes volna.

Mi úgy látjuk, hogy a viszonyok hatalmasa erősebb, mint a császár akarata, ki a kiegyezést minden áron fenntartani szeretné. Ezen a kiegyezésen óriási repedés támadott, melyet földi hatalom többé össze nem forraszthat. A viszály magva ott fészkel az osztrák rablók kapzsiságában s ezt csak úgy lehetne megszüntetni, ha az ischli klauzulával és 50%-os magyar kvótának végleges elfogadásával örökre véget vetnénk a tíz évenként ismétlődő ellenségeskedésnek. Magyarország közgazdasági érdekeit örökre kiszolgáltatni az osztrákoknak azonban egyetlen magyar kormány, egyetlen magyar többség sem

rendez az előnyösen ismert
Nagy maradékeladást Barta Jenő női divatáruháza Miskolczon
női ruhakelmékben,

és különösen **selymek**, mosó blous, **bársony** és más **mosó-cikk**ekben **óriási árleszállítás** mellett, mely körülményt
t. olvasó-közönségünknek **saját érdekében** tudomására hozni kötelességünk.

fogja, erre még a Bánffy többsége sem lett volna kapható. *A gazdasági szétválás tehát tisztán csak az idő kérdése.* Formulákkal és uralkodói döntésekkel ezt a dolgot huzni, halasztani lehet, de megakadályozni nem.

Am ha az osztrákok oda át ellenünk dühöngenek, nekünk azért nem szabad elveszíteni az önuralmat. Magyarországon nem haragszunk, de azért az egész nemzet, mint egy ember áll sorompóba az újabb megterhelhetetés ellen. Az osztrák dühöngésre mi nyugodtan azt feleljük, a mit Marcellus felelt Attilának: *pénzünk csak barátaink számára van.* S ha az osztrák azzal áll elő, hogy ő nekünk barátunk, hogy a barátságot velünk fenn akarja tartani, akkor azt feleljük neki, hogy az olyan barátságot, mely a mi zsebünkre spekulál, megköszönjük, de belőle nem kérünk. Mert minden barátságunk és minden szövetségnek alapja az érzelmek, a czélok és az érdekek közössége. A ki mások zsebére spekulál s dugszármazása dacára folyton áldozatot követel, az nem az én barátom, hanem egyszerű iparlovag.

„Mindennek van vége“, mondja Baerenreuther. Mi úgy látjuk, a gazdasági közösségnek az osztrákok tökéletes megbonmlása miatt máris vége van.

Miskolcz és a vasgyár.

Nagyon okos és életrevaló eszmét pendített meg laptársunk: a „Borsod-Miskolczi-Közlöny.“ A diósgyőri vas- és aczélgyár-telepnek Miskolcz városához leendő kapcsolását hozza javaslatba.

Különös dolog, hogy ez a nagyfontosságú kérdés még ekkoráig sem városunk vezértérfiainak, sem a vasgyár intéző köreinek nem jutott az eszébe. No de hát ezen ne csodálkozzunk! A mi városunk előjárósága oly rövidlátó, hogy magasabb nézőpontra csak nagy ritkán tud fölemelkedni. Miskolcz jövő nagy-

ságának irányadó kérdései, fejlődésének vezéreszméi ritkán pattannak ki a nagyfejűek agyrostjaiból. Legtöbbször a helyi sajtó hasábjai azok a telepek, a melyekből az életrevaló gondolatok származnak. Csakhogy ezeknek a gondolatoknak az a szomorú sors jut osztályrészül, a mi a törvénytelen gyermekeknek, hogy t. i. a törvényes urak nem fogadják magukévé, hanem üldözik, bármilyen életrevaló is az a gyermek.

Most azonban, azt hisszük, hogy a gyártelep Miskolczhoz való kapcsolásának eszméje nem fog ilyen mostoha sorsban részesülni. Ugy városunk intéző körei, mint a gyár vezértérfiainak két kézzel ragadják meg az alkalmat, hogy ez a mind két részről annyira kívánatos eszme megvalósuljon.

Mi már évtizedek óta figyelemmel kísérjük és látjuk, hogy az a csekély (alig két kilométernyi) távolság, mely a város és a gyártelep között van, a folytonos építkezések által egyre kisebbedik, és maholnap azon vesszük észre magunkat, hogy Miskolcz és a gyár teljesen összeépül. Ez a folytonos közeledés épen olyan, mint két egymásra utalt lénynek integetése, hogy csak jöjj közelebb és légy az enyém. Miskolcz a vőlegény, a gyár a menyasszony. A természetnek rendje hozza magával, hogy ez a kettő előbb-utóbb egygyéforrjon.

A természet és a fejlődés örök törvénye alapján visszatartatlanul megteszi a maga kötelességét. Miskolcz — mint nagyrahivatott földrajzi góczpont előbb-utóbb magábaszivja, magába olvasztja a gyártelepet, utána Diósgyőrt, Heő-Csabát, Zsolcát, Szirmát, Arnóthot stb., mint amiként magába olvasztotta már Mindszentet. Ezen tehát nem lehet változtatni.

Mint hogy azonban a gyárnak és Miskolcznak összeházasítása mind a két félnek érdekében áll; nem szükséges bevárnunk azt az időt, a mikor a gyár-

nak — akár akarja, akár nem — a természet törvényei szerint Miskolcz karjaiba kell omolnia, hanem kölcsönös jóakarattal már ma arra kell törekednünk, hogy ez a kívánatos kapcsolat mielőbb létrejőjön.

A gyár egyre nő. Diósgyőri atyai karjaiból már teljesen kinőtt. Sokkal nagyobb és erősebb az apjánál. Nem csoda, ha önállóságra vágyik. Ámde így olyan gyár, mint a diósgyőri gyár, melynek tisztviselőit és összes alkalmazottait az üzem teljesen leköti, önnálló községi adminisztrációt nem vezethet. Legczél-szerűbb tehát már ma Miskolcz, mint erős góczponthoz csatlakozni, melynek köz és társadalmi életébe a gyár lakosai nem mint idegenek, hanem mint egészen itthon levők — beolvadnának és megtalálnák mindazokat az intézményeket, melyeket a művelt léleknek élet-elemét kepezik.

Viszont Miskolcz is egyre nő. Pár nap múlva meg fogjuk tudni, hogy lakosainak száma meghaladja-e a 40.000-et. Ha már most ehhez hozzá számíthatnók a gyár 5000 lakosát is, van-e olyan tekintetes, nemzeti és vitélő vármegye a világon, a mely megtagadhatná, hogy egy 45.000 lakossal bíró nagy város ne legyen önálló törvényhatóság?

A fölvetett eszmét tehát mi is a legnagyobb ügyszeretettel magunkévé tesszük és kérjük városunk előjáróságát, valamint a vasgyár intéző-férfiit, hogy az annyira üdvös és kívánatos összekapcsolás érdekében haladék nélkül tegyék meg a szükséges lépéseket.

A jó közigazgatás titka.

Most, a mikor az egész ország a *közigazgatás egyszerűsítésének* kérdésével foglalkozik, időszerű lesz elmondani azt, mi a jó közigazgatásnak a titka?

A jó közigazgatás elveiről nálunk igen eltérők a fogalmak. Legtöbbszörre kül-

TÁRCZA.

Pardon, kisasszony!

(Don Flanór után.)

Megesett Önnel is bizonynyal
— Hisz tánczközben nem ritkaság —
Valami csélesap uriember
Kicsiny, formás lábára hág:
Pardon, kisasszony!

Nem mondom, mintha ez a nagy baj
Velem megtörtént volna tán,
A tánczterem parquettjén Önbe
Szerelmes lettem én csupán.
Pardon, kisasszony!

Két hétig Önről álmodoztam,
Nevét susogtam szüntelen,
A sok merengéstől lefogytam,
Ah! szörnyű volt e gyötrelmem!
Pardon, kisasszony!

De végre is, midőn a vágytól
A szívem szinte megrepedt,
Elmentem Önhöz s térden állva
Megvallottam szerelmemet.
Pardon, kisasszony!

A pamlagésipkét tépogetve
Ön szemlesütve hallgatott,

S én tud' Isten, mit emlegettem,
Hüségét, oltárt és papot ...
Pardon, kisasszony!

Elváltunk. Egy rövidke hétig
Utána sirt még a szívem.
Azután az emberek s az élet
Kigyógyítottak sebtiben.
Pardon, kisasszony!

Azért, kérem, fedjen engem,
Csak tévedtünk: hisz az szabad;
Az ily apró-cseprő dologra
Közönnyel azt mondják manap:
Pardon, kisasszony!

A farsangról.

A kalendárium legnagyobb pontossággal mutatja évről-évre, hogy a farsang mikor kezdődik s meddig tart, vagyis mintegy a hivatalból megrendelt mulatozási — na meg elvétele lakadalmazási idő hány hétig tart.

Tehát mulatni kell, a gondokat sutba dobni, haladni kell az árral, ha békében akarunk élni a világgal.

Szép ez így elmondva, leírva, csakhogy az élet mást bizonyít.

Régen így volt, gond nélkül mulattak, vigan voltak az emberek a hivatalos farsangon; ma már azonban csak hamvazó

szerdán jut eszünkbe, hogy „porból lettél, porrá lesz“, de az élet fárasztó, nehéz gondjától, nap nap után, minden órában érezzük erőnket gyengülni, lankadni az élet nagy leharczában s észrevesszük önmagunkon, hogy mindjobban kezdünk porrá lenni.

Hajdan a farsangnak sokkal nagyobb jelentősége volt, mint manapság. Mindenki gyűjtötte a pénzt, tartogatta az erőket farsangra, hogy akkor kedvére kimulathassa magát.

Akkor még nemcsak a gazdag ember élvezte a mulatságot, hanem a szegénynek is jutott belőle, mert tudott magának annyit gyűjteni, hogy neki is volt vig farsangja. Szívesen túrték a gondteljes napokat, a szegényebb leányok zugalódás nélkül végezték dolgaikat még a varróasztal mellett is, mert tudták — hogy a farsangon kárpótolva lesznek, mert a tánczterem elhozza az egyenlőséget, a jó tánczosok nem nézik, hol található a nagy, több lapból álló tehermentes telekkönyv, hanem megforgatják a jó tánczosnőket minden utógondolat nélkül, csupán azért, mert jól tánczolnak s kedvesek.

„Nem úgy van ma, mint volt régen!“ Napról-napra műveltebb és egyre önzőbb a világ. Hiába, az élet is nehezebb, némi joga

földi példák után indulnak azok, akik e fölött okoskodtak és csak igen kevés azoknak a száma, akik tisztán magyar szellemben óhajtják e nagyfontosságú kérdést megoldani.

Pedig ez a helyes kiindulási pont. Még pedig annyira helyes, hogy a magyar nép szelleme megelőzte Nyugat népeinek tudósait a közigazgatás logikai, észjogi értelmezésben már akkor, mikor e fogalmat legelőször vette ajkaira — holott a külföldi tudósok csak most jutottak el a magyar géniusz álláspontjára, mikor ők is elismerték, hogy a közügyek igazgatása nem jelent mást, mint a közügyek igazgatását.

Ez az elmélet annyira általánossá vált már az egész Nyugaton, hogy még a törvénykezés, az igazságszolgáltatás feladatául is azt tekintik helyes irányának — a mely irány a büntetések alkalmazását is a javítás céljával alkalmazza, a magánügyekkel szemben előforduló panaszoknál, azok jogorvoslatinál.

Ha már a magánügyek igazgatásánál tehát ez a fő cél — a javítás, ha már ott annyit tesz igazgatni, mint javítani, igazítani: úgy mennyivel inkább helyén való ez elv gyakorlati alkalmazása a közügyek igazgatásánál, ahol csakugyan mindig a közjónak kell szemünk előtt lebegni.

Mikor Grünwald Béla sürgette először a kinevezési rendszert általános orvosszer gyanánt — már akkor tisztában voltam vele, hogy nincs az újabbkori elmélet pártján, hanem a német szobatudósokat követi, akik szerint a közigazgatás az adminisztrációval egy jelentőségű, tehát alapeszméje a közszolgálat. A közügyek szolgálata a magagépies, léleknélküli rendszer szerint.

Ezeket előre bocsátva, mi abban a nézetben vagyunk, hogy itt nem az a fő kérdés, vajjon választott vagy kinevezett tisztikar igazgatja-e közügyeinket,

van hozzá, hogy önzőbb is legyen. A hajdani tánczvigalmak, melyek egyszerű, olcsó karton, s mousselin ruhája annyi hódítást tett annak idején, manapság hiába pályáznék a babéért. Legfőleg a vigaszversenyben mosolyoghatna rá a szerencse. A modern kor hölgyei selyem nélkül el sem képzelhetik a vigalmat, a mulatságot; a bál nem jókedvet, hanem első sorban is selyem, minél drágább selyemruhát követel, csak azután jön a többi. S elégedjete meg, ha a selyem alj elmarad, hisz ez már valóságos önmegettartóztatás. Mintha bizony a mulatsághoz és kellemes szórakozáshoz okvetetlenül drága ruha kellene. Egyszerű, olcsó ruha, természetesség — minden affektálás nélkül, kedélyesség és szellemesség sokkal inkább hódítanak, mint a fény és pompa. Az igaz, hogy hajdanában az ezer forintnak nagyobb rangja volt, mint most a kétezernek, és az igénye a mai ezer forintnak mégis annyi, sőt több, mint a hajdani kétezernek, hanem ez nem tesz semmit. Ki gondolna efféle csekélységre, ha van miből!

Egy kissé rátartó családoknak a leányokat hol lehet másutt bemutatni, mint a bálban; nálunk ez idő szerint még nem készül olyan parlamentszerű bál, mert hát csende-

mert a rendőrség, a számvevőség, a közegészségügy, s főként az építkezési ügyek és az adóhivatalok ellátását kinevezett tisztviselőkre bízni már azért is helyes dolog lenne, mert így azokra az állásokra magasabb képzettségű embereket lehetne alkalmazni s a sok különböző szabályrendeletet mellőzhetővé végre egy egyeséges közigazgatási jog, ami épp úgy hiányzik, mint az egységes magánjog. Természetes, hogy így nem lehetett egységes magyar nemzetet sem alkotni.

A közigazgatás többi ágazatánál a választás vagy kinevezés fölött vitatkozni másodrendű kérdésnek már nem tartom a döntést: mert az önkormányzat első feltétele a viszonyok alapismerete.

E tekintetben utalok a főispáni kinevezések azon szomorú eredményeire, amelyek ott tapasztalhatók, ahol idegen egyéneket küldött a hatalom az illető megyékbe.

Azon fő dolognak tartom, hogy arra termett, egész embereket állítsanak be a közigazgatás szervezetébe. Olyan egész embereket, akikben van igazságosság, jószág és szeretet; akikben van szív és lélek. Akik nemcsak egy nagy gép mellé állított kisebb gépek, nem kerékkötők, hanem eleven lények. Mesterei a gépeknek, nem pedig csak kerekek, mert így oda jutunk, mint a francia adminisztráció, hogy csupa gép, csupa kerék, csupa hivatalnokból áll a francia társadalom, amelyet ide-oda rángat egy kis bankcsoport akarata örökös változások közt.

Ha tehát a magyar szellemnek megfelelő formába akarnók önteni a közigazgatás gépezetét, hosszú német fegyverek helyett nehéz kardok, a nevetségesen hosszú lándzsák helyett pedig könnyen forgatható, jól kézbe markolható magyar kardot kellene adnunk a magyarság kezébe, azaz világos szerkezetű, könnyen kezelhető közigazgatási

gépezetet kellene adnunk a magyar nemzet számára — olyat, amelyet az ő harci vitézsége felhasználhasson, ne pedig oly nehezen, a melynek súlya, terhei alatt összeroskadjon.

A siker aztán nem a fegyvertől, de a fegyverforgató vitézségétől fog függni, s akkor lesz jó a magyar közigazgatás, ha rátérünk a valódi feladatok teljesítésére, t. i. purifikáljuk a gépezetet és emeljük a *közigazgatási képesítést*.

Általában azt tartom a fődolognak, hogy jó tisztviselői kart teremtsünk a magyar közügyek számára.

Mert ha egy olyan bíró, olyan ügyész, olyan orvos akadna is, a ki magánfelek pörös ügyét, baját rosszakaratulag intézné el, hibát követne el ez által: mennyivel inkább kötelesek a törvényhozók gondoskodni arról, akár választás útján, akár kinevezés által látják el a közigazgatást — hogy oda csak egész emberek, jó szívvel és nemes lélekkel bíró, tiszta kedélyű emberek jussanak be, ha azt akarják, hogy modern szellemben teljesítse a közigazgatás ezen feladatait. Azaz, hogy ne csak szolgáljon, ne csak adminisztráljon gépiesen, hanem most már *javítson is*.

Hogy ez az elv szigoruan keresztülvitessék, a nemzeti nevelésnél főszólyt az ifjak erkölcesinek fejlesztésére kellene fordítani s így küldeni őket felsőbb és felsőbb iskolákba, ha erre megvan az erkölcsi kvalifikációjuk is, hogy belőlük humanus gondolkodású emberek lesznek.

A bestiális hajlamu, az erkölcsi érzés nélkül szükkölködő tanulók előtt pedig be kellene zárni az egyetem kapuit, nehogy onnét kikerülve, embertársaik sorsát kezükbe ragadhassák, polgártársaik ellen azt a fegyvert, a melyet az ő javaik védelmére biztak rájuk, akár úgy, hogy kinevezték, akár úgy, hogy megválasztották őket e célra. Mert fődolog egy jóra való, humanus és ma-

sen élünk, zaj nélkül ösmerkedünk és . . . és örömmel beszéljük az eljegyzést, az esküvőt a farsangon, de máskor is. Sokan azt vélik, hogy a szép termetet, a pompás alakot hol láthatnák meg kedvezőbb világításban, mint a lusztterek fénye mellett. A leányok mellett a mamának sem lehet elmaradni, hisz a közmondás is azt mondja: „nézd meg az anyját, vedd el a lányát.“ Már a közmondás kedvéért is a mamának szintén ki kell öltözködni, ha bálba megy, mert akkor a házasodó gavallérok is jobban csoportosulnak és a lánynak van miben válogatni. Pedig a mai időben épenséggel nem igen van miben válogatni, a házasodni vágyok nemhogy szaporodnának, de még fogynak.

A nőtlén emberek félnek a nőüléstől, mert a leányoknak is már nagy az igényök, hát még az asszonyoknak, kik nem tudnak számot vetni férjük állásával!

No de a nagy igényűeknek van aztán igényeikhez méltó hozományuk is. Nem mindig, sőt igen ritkán olyan a hozomány, mint a milyennek hirdetik. Egy parthie-vadász, ki a negyven év felé közeledett és meginterpellálták, hogy miért vágyik az agglegénységre, mérgesen vágott vissza: Mert az egész világ állítás.

Spekulál az egész világ. A szív dobbanása nem fésztelen addig, míg a praktikus szem bele nem tekintett a telegkönyvbe, vagy meg nem tudja: a részvények hányával sorakoznak.

A szegény hivatalnok szegénységét nem akarja ügyefogyottsággal párosítani, a gazdag pedig még dusabb vágyik lenni. A boldogságot, a meglegedést a pénz hozza meg s a váltók viszik el. Ezek az utóbbiak pedig igazán úgy elragadják, mint a sárkányok.

A farsang azért veszítette el régi hivatását, mert a fiatal emberek már nem egészen a magok erejükre támaszkodnak, hanem mankóul veszik a kölcsönt. A kölcsönadó pedig nem olyan, mint az édes atya, hogy a kölcsönkért összeget is visszaajándékozza. Az adósság szaporodik s a fiatal ember a karnevál idején nem arra a frigyre gondol, melyet a jegygyűrű megerősít, hanem arra a frigyre, mely a hitelező és adós közt mindég szorosabbra szövődik.

A báli ruhák finom selyme, a drága ékszerek, a luxus pedig nem juttatja a fiatal ember eszébe a takarékoságot s azt a jólétet, melyet a házasság élet az egyszerű, igénytelen asszony mellett teremt.

gasabb képesítéssel bíró szorgalmas tisztikar megalkotása, a mely új szellemet fog behozni a magyar — ázsiai tartott — közigazgatásba. Hiszen nem a fegyver dönti el mindig biztosan a csata sorsát, hanem a jó stratégia és a harci vitézség.

Kollégium.

E névvel nevezték és nevezik ma is azokat az iskolákat, melyekbe csak be kellett ereszteni az épeszű és egészséges testű gyermekeket, hogy belőlök a legderekabb ember váljék. Az erdélyi szegény székely földmives vagy iparos, ha Nagy-Enyedig elbirta vinni a fiát, annyi pénze volt, kétharmadát elvégezte a nevelés nagy és költséges munkájának. A gyermekek és tanulni vágyó ifjak mentsvára, szerető édes anyjuk egy ilyen iskola, hol akarata ellenére is csak úgy nőhet fel, hogy belőle minden áron derék és hasznos ember váljék. Ma milliók áldják a szívet, hol ilyennek gondolata megfogamzott, a kezét, mely az első követ letevé.

Képzeltető e dicsőbb szobor, aminőt egy Bethlen Gábor a nagy-enyedi, egy Loránffy Zsuzsánna a sárospataki kollégiummal állított a késő századoknak? Álljon elő ki tud, mutasson ezeknél szebbet, nagyobbát, dicsőbbet!

A köznép is annyira meg volt győződve annak hasznos és nagyszerű voltáról, hogy iskoláit, a hol fejedelmi és főúri alapítványok nem voltak, a maga véres verejtékén alakította kollégiummá.

Az a szegény csizmadia, timár, kit a jó Isten két tenyerén és gyermekein kívül egyébbel nem áldott meg, minden héten egy fazék babot, vagy egy tál tésztát küldött abba a helyiségbe, hol képződtek a haza legjobb, legigazabb fiai. Így cselekedett az egyszerű polgár, a sokat emlegetett régi jó időkben.

Manapság csak panaszkodunk, jajgatunk, mindent a látszatra építünk, még iskoláinkat is.

Ma a cilinder fénye, a frakk adja meg a tekintélyt, s hasznos voltát az adja meg a polgárnak, hogy melyik párthoz tartozik. Csoda-e, ha olyan városban is, mint Miskolc, minden napra esik egy erkölcsi halott?

A mai farsang csak egy kikopott darab a rendes életből, mely nem tudja hűen utánozni, csakis másolni a régi jó, kedélyes, olcsó farsangi mulatozást.

Abban hibázik a közönség, hogy hajt a világ ítéletére. Hibázik pedig azért, mert a világ ítélete a társadalomtól függ.

Ha a hölgyek elhatározzák, hogy egyszerű és mégis tetszetős öltözetben jelennek meg a bálban, a mulatságokon, mert nem mutatni, hanem csak kellemesen szórakozni, mulatni akarnak, — akkor a férfi közönség lez az, a ki legjobban fogja találni magát, mert házias otthonosságot lát a megjelenésben, — bizalma növekedni fog, kedve fokozódik és a jól mulatás — sikerül.

Utolsó szavunk az: hogy legyen akárhány mulatság, nevezzék bárminek is, sőt legyen bál is, tartsuk meg minden költségekben a mértékletességet, megjelenésben az az egyszerűséget, mert ez vonz, míg az erőszakolt fény és pompa — taszít és hidegit.

Nem is lehet ez másképp; mert míg az apák a kenyér után, a fiak az élvezetek, a fény után rohannak.

Az iskolák csak úgy bírják útját állani a romboló kórnak, ha bennük éli le az ifjú tanuló éveit, ha azok átalakulnak a tudományok és hasznos ismeretek állandó műhelyeivé.

Állításom igazolja azok az iskolák, melyben a tanulók úgy élnek együtt, mint a társadalomban az emberek, egymást csiszolják, mint a patak kavicsa.

Ezeket tudva és látva, jóleső örömmel vettünk és veszünk tudomást népességben egyedül álló polgári és felső kereskedelmi iskolánk azon hazafias törekvéséről, hogy az iskola mellé kollégiumot szervez, hol apát, anyát, iskolát együtt találhasson az ifjú.

A fejedelmi alapítványok letűntek a fejedelmekkel, Loránffy Zsuzsánna is kevesen vannak manapság, nincs más teremtő, alkotó erő, mint a polgárság. Hála az isteni gondviselésnek, polgáraink a leganyagiassabb korban is tudnak nemesen érezni, alkotni maguknak és a késő unokáknak. Mikor a holtak emlékének nagy áldozatokat tud hozni a polgárság, nem fog elkésni az élők mentsvárának — a kollégiumnak — felépítésétől sem.

Iskolánk és vele együtt kollégiumunk oltalmába veszi a feléje siető ifjút, jöjjön a szélrózsa bármely irányából, nem kérdi, hogy milyen nyelven dicséri az urat, hogy melyik templomban nyert szentkeresztiséget: jól és tisztességes munka árán élni segít mindenkit.

De hogy élhessen egy intézmény, életet kell neki adni; erre egyes ember képtelen, a mai agyonterhelt világban csak a gondolkozni tudó polgárok ezrei képesek. Ezért igen helyesen, a nagyközönséghez fordulnak a kollégium szervezői, kérve, hogy segítsenek megalkotni egy olyan intézményt, melyhez szegénynek, gazdagnak egyenlő jussa legyen, mely kizárólag az életnek nevel: a magyar polgárok fiainak otthonát.

Felemelő, hogy alig hangzott el ez ügyben az első kérő szava a szervezőknek, s már reményen felül nő az a töke, melynek minden fillére imát fakaszt az ifjú keblekben, öszszegében vára leend az igazi hazafiságnak.

Felejtjük egy kissé a kaszárnyákat, építünk templomot a tudománynak, a hazafiságnak és az életnek! hadd váljon mielőbb igazra a költő szava, hogy: „lesz még ünnep a világon!”

Az első közgyűlés.

Miskolc város képviselő testülete e hó 7-én délután 3 órakor tartotta ebben az évben első közgyűlését. Nagyon természetes, hogy a közgyűlés a kölcsönös üdvözlettel vette kezdetét.

Soltész Nagy Kálmán polgármester boldog új évet kívánt a képviselőtestület tagjainak. Ezután a részvét meleg hangján emlékezett meg Szarka János árvaszéki ülnök elhunytáról. Indítványára az árvaszéki ülnöki állásnak, valamint az új bűnvádi eljárás életbeleléptetése folytán szükségessé vált két szakaszbiztosi állásnak betöltése, illetőleg a választó közgyűlés kitűzése iránt az alispánhoz előterjesztést intéz a közgyűlés.

Nagyon fontos tárgya volt a közgyűlésnek az a kérdés, vajjon Spiesz Jenő városi állatorvosnak m. kir. állatorvossá történt kinevezetése folytán a városi állatorvosi állás betöltessék-e?

Soltész Nagy Kálmán polgármester indítványozta, hogy ezt az állást a város töltsé be, miután magának külön állatorvosra szüksége van.

Ezt az indítványt azonban a közgyűlés nem fogadta el, mert — igen helyesen — arra az álláspontra helyezkedett, hogy az állam köteles Miskolc városa állategészségügyét éppen úgy ellátni, mint a hogyellátja az ország minden városának állategészség-

ügyét. Az állam Miskolc városa részére is Spiesz Jenőt nevezte ki. Hogy tehát Miskolc városa külön állami állatorvost nem kapott, az csak a velünk született éhletlenségnek köszönhető, a kik a sült galambnak szájunkba repülését várjuk minden olyan alkalommal, a mikor az állam jogokat és kiváltságokat osztogat. A közgyűlés tehát a polgármester javaslatát nem fogadta el, hanem dr. Kürcz Jakab, Sugár Ignác, Kozma Elek és Lichtenstein József felszólalása után elhatározta, hogy a törvényhatóság útján felír a belügyminiszterhez az iránt, hogy Miskolc város külön állami állatorvost kapjon.

Ezután felolvastattott a rendőri szakosztály jelentése, mely szerint a képviselő testület től nyert azon megbízatásának, hogy Miskolc városára vonatkozólag önálló ebtartási szabályrendeletet alkosson, nem tehetett eleget, mert a törvény értelmében ez a törvényhatóság jogkörébe tartozik. De új szabályrendelet alkotása szükségtelen, mert a vármegyei szabályrendelet Miskolc városára külön részletben s nagyon helyesen és megfelelően intézkedik s hogy a létező bajok megszüntessenek, csupán a szabályrendelet intézkedéseinek szigorubb betartása és erélyesebb végrehajtása szükségeltetik.

A közgyűlés Porcs János, dr. Kürcz Jakab, Kozma Elek, Lichtenstein József, Sugár Ignác, Mezei Pál s Lxel Soma felszólalásai után a szakbizottság jelentését tudomásul vette s felhívta a rendőrkapitányt, hogy a szabályrendelet végrehajtását szigoruan ellenőrizze.

Majd a virilis joggal bíró özvegyek és részvénytársaságok jelentették be képviselőtestületet. A városi képviselőtestületben való képviseltetésével özv. Szeremley Lajosné Görgey Mártont, a Fürdő r. társaság Bizony Ákost, Tóth Pál Gálffy Ignácot, özv. Dálnoky Nagy Imréné Petró Józsefet, a Takarékpénztár Nagy Ignácot, özv. Dálnoky Nagy Barnabásné Hidvégi Benőt bizta meg.

A közgyűlés ezzel befejezést nyert.

Az olvasó közönséghez.

Lapunk ez évben a tizedik évfolyamába lép. A ki lapunk tevékenységét a lefolyt kilencz év alatt figyelemmel kíséerte, beláthatta, hogy hazánk függetlenségének, állami önállóságának magasztos elveiért tántorithatatlan hűséggel harczoltunk. Beláthatta, hogy városunk és vármegyénk szellemi és anyagi fejlődése érdekében mindenkor kitartó szorgalommal és igyekezettel működünk.

Ezután még fokozottabb erővel fogjuk szolgálni azokat a magasztos eszméket és elveket, melyeknek megvalósítása érdekében ezeltől kilencz évvel a harczok sorompójába léptünk. Éber figyelemmel fogjuk kísérni városunk, vármegyénk hatósági intézkedéseit, kulturális és közgazdasági életét s a hol kell, föl fogjuk emelni szavunkat úgy az elismerésre, mint a visszaélések ostorozására.

Teljesen függetlenül, nem ijedve meg senkitől, a közérdek védelmében bátran — s a hol a szükség úgy kívánja — kiméletlenül fogjuk hordozni tegyverünket, azt a piczi kis aczeltollat, mely élesebben vág a kardnál.

Ha lapunkra szükség volt eddig, akkor még nagyobb szükség lesz ezután, midőn

legközelebb is a képviselőválasztás és a tisztújítás nehéz harozai következnek.

Fölkérjük azért a t. olvasó közönséget, hogy a „Szabadság“-ot nehéz munkájában előfizetéseikkel továbbra is támogatni szivesek legyenek.

Az előfizetési díj:

Egész évre --- --- 10 kor.

Félévre --- --- 5 „

Negyedévre --- --- 2 „ 50 fill.

Az előfizetési díjakat **Szelényi és Társa** könyvnyomdájába (Széchenyi utca 34-ik sz.) kérjük küldeni.

A „Szabadság“ szerkesztősége és kiadóhivatala.

UJDONSÁGOK.

— **Közigazgatási bizottság.** Borsodvármegye közigazgatási bizottsága f. hó 12-én báró Vay Elemér főispán elnöke alatt rendes havi ülést tart.

— **A kir. ügyészség köréből.** Az igazságügyminiszter *Bulyovszky* Gusztáv kir. ügyésznek a közigazgatási bizottságban való helyettesítésével dr. *Somossy* András kir. alügyészt bízta meg.

— **Jubileum.** A helybeli állomásozó cs. és kir. 5-ik gyalogezred f. hó 22-én ünnepli meg fennállásának ötven éves jubileumát, mely alkalommal haladó isteni tisztelet, nagy katonai ünnepség és banket lesz.

— **Eljegyzés.** *Bihary* Ferencz ev. ref. főgimnáziumi tanár a napokban tartotta eljegyzését *Halmy* Mariska urhölgygel, *Halmy* Gyula ev. ref. főgimnáziumi tanár szép és műveltelemű leányával.

— **Hymen.** Csehil Rezső eljegyezte Szokoly Amália kisasszonyt Zólyom-Brezórol.

— **Ezüst-lakadalom.** *Harangi* Menyhért földbirtokos, a borsodmegyei Takarékpénztár elnök-igazgatója szombaton ünnepelte nejevel, szül. *Reiner* Karola urnővel boldog és megelégedett házasság életüknek ezüst-jubileumát. A nevezetes évforduló alkalmából a köztisztviseltekben álló házaspárt nagyon sokan halmozták el szerencse- és üdvkívánatokkal.

— **Ezüst-lakadalom.** *Szilvási* Ferencz polgártársunk e hó 8-án ünnepelte boldog házasságának negyedszázados évfordulóját kedves nejevel, született *Zignarovics* Juliánával nagyszámu rokonság, tisztelők és jóbarátok körében.

— **A szathmári színházat,** melynek eddigi igazgatója *Szalkay* Lajos volt, a jövő színházi évadra *Csóka* Sándor miskolci színházi igazgató nyerte el, még pedig egyhangulag.

— **A miskolci esküszék.** A legközelebbi esküszéki tárgyalások január hó 4-én vették kezdetűt és körülbelül 10 napig fog tartani. A kisorolt esküdtek névsora a következő: *Rendes tagok:* *Friedmann* Bertalan kereskedő, dr. *Vajda* Adolf ügyvéd, *Gartner* Lajos korcsmáros Diós Győr, *Nagy Miklós* kereskedő, *Id. Turay* András földmives Edeleány, *Wittner* Gyula tisztartó Szirma-Besenyő, *Vályi* N. István kisbirtokos Mező-Keresztes, *Adorján* Gyula bányatiszt Sajó-Kazincz, *Regitkó* Ágost malombérlő Bódva, *Rosenthál* Vilmos kereskedő, *Pfliegler* János ékszerész, *Siráky* Árpád biztosítási hivatalnok, *Fogel* Mór kereskedő, *Berliner* Izsák kereskedő, *Lichtschein* Jakab földbirtokos Sajó-Kazincz, *Jesze* István ügyvéd, *Blau* Lipót regále bérlő Nyék, *Kaffka* Ignác nyug. táblabíró, *Nagy József* nyug. adótárnok Edeleány, *Somogyi* Kálmán nyug. szolgabíró Kórách Vilmos kereskedő, *Klein* Károly vásárló, *Mandula* Mór fakereskedő Nyék, *Baumgarten* Dániel kereskedő, *Antal* Károly tímár Diós-Győr, *Mock* Imre számtartó Sajó-

Lád, *Jaczkó* Emil könyvelő, *Máhr* Béla földbirtokos Felső-Abrány, *Szomjas* Aladár földbirtokos Hangács, *Megay* Róbert czukrász.

— **Tűz.** Szombaton déli 1 órakor az őratorony vészharangja tüzet jelzett. Szerencsére nem nagy tűz volt, csak egy kis szalmafedelű ház hamvadt el a Sörház-utca 46. szám alatt. A gyorsan megjelent tűzoltóság ideje korán meggátolta a tűz tovaterjedését.

— **Egy nap története** Miskolcson csend és béke uralkodik. A rendőrök vért nem igen látnak. Egy-egy pofozódás, egy-egy utcza csendháborítás mindössze az, a miről beszélni lehetne. De kit érdekel az, hogy két kocsis összepofozódott s a rendőrök bebisérték? Kit érdekel az, hogy néhány cigány között nézeteltérés fordult elő, mely a rendőrségnél nyert összeegyezkedést? Kit érdekel az, ha egy pár részeg ember hangosabban beszélget az utcza éjjel, mint nappal? Szóval a rendőrség krónikájában nincsenek olyan dolgok, melyeket érdemes volna följegyezni. Még rossz hatást szülne. Kocsisok, kik a halhatatlanságra szomjaznak, néha-néha megreszkíroznának egy-egy pofot, hogy nevüket nyomtatásban olvashassák. Bár ez a halhatatlanság negatív természetű, még sem kényeztetjük el azokat a gentlemanokat, kik a mult éjszakát a rendőrség puha fészkében töltötték. Ezek közé tartozik többek közt egy hős — mondjuk névtelen hősnek — kik egy hivatalnok lakására részegen betört és ott nagy ribilliót csinált. Még egy másik ember is említést csinál, ki annyira szórakozott volt, hogy a vasuton tévedésből a szomszédja zsebébe nyúlt a magáé helyett és nem ütődött meg azon, hogy 3 forint 50 krajczárt talált benne (holott ő maga nem birt tudomásal arról, hogy ilyen összeggel rendelkezett volna.) Ez a szórakozott bácsi most szentül hiszi, hogy csak tévedésből került a rendőrség barátságos helyiségébe... Ime egy nap története.

— **Jótekonyczélú színelőadás.** Az ózdi vas és acélgyári tiszti kaszinó helyiségé-1901. évi január hó 20-án színelőadás a *Falu Róssa*. Népszínmű 3 felvonásban. Irta: *Tóth* Ede. (rendező: *Pollák* József.) (Sugó: *Kök* Imre.) Az előadásban résztvesznek *Bézy* István, *Kropot* Lajos, *Hercsák* Mariska, *Kovács* Emma, *Pollák* József, *Török* Mariska, *Kovács* János, *Parcz* Ilona, *Boros* Vilma, *Varga* Mariska, *Babusák* Mihály, *Németh* Kálmán, *Albert* Ferencz, *Fischer* Jakab, *Alberth* Ferencz, *Luczák* Dániel, *Kindl* Frigyes, *Kovács* Mariska, *Dobicz* János. — Színelőadás után tánc — Helyárak: I. hely 2 kor., II. hely 1 kor. 60 fill., III. hely 1 kor. A tiszta jövedelem az ózdi róm. kath. templom javára fordítatik.

— **Agyonütötte a gyermekét.** *Földes* Gáspár földmives bosszút akarván állani azért, hogy felesége nem akarta 26 forintos adóságát kifizetni, 9 hónapos csecsemőjét éles fejszéjével agyonvágta. Felesége, kit szintén agyonütéssel fenyegetett, még ideje korán elmenekülhetett. A gyilkost elfogták.

— **Halálos embarás.** *Horváth* Mihály 20 éves fiú veszett eb marása által ma nagy kinok között meghalt.

— **Szerelmi csalódás.** Mit nem tesz a szerelem! *Bárdos* Katalin, aki még alig töltötte be a huszadik életét, ma megválni készült az életől. Szerelmi csalódásában és bánatában el akarta magától dobni az életet. Benzint ivott. Az életunt leány még mindig önkívületi állapotban van.

— **Megunta az életét.** Súlyosan s véres sebbel szállították ma *Gyanik* István napszámot a kórházba. A szerencsétlen ember meg akart válni az életétől. Maga beszélte el, hogy a földkereken nincs nálánál boldogtalanabb teremés, és mindennek az asszony az oka, a felesége, aki házártsos, iszákos, és az asszony, akinek perlekedéseit már csak óta úri De tegnap tettelegesen is vetegette; egy darab fát vágott a fejéhez. Ez annyira elkészerítette *Gyanikot*, hogy ma

délelőtt lakásán zsebkésével felvágta bal kezén az ereket. Sérülése jelentékeny.

— **Az orr.** *Mátyás* Károly napszámoknak legérzékenyebb oldala borvirágos, hatalmas orra. Ha a leggyengédebb érzéssel illetik is ritka formájú szaglószervét, haraga lobban. *Mátyás* Károly ma jó kedvvel iszogott néhány társával az egyik gordon-utczai kis vendéglőben, mikor betért oda *Hósa* Iván napszámos és kérte *Mátyást*, hogy kínálja meg egy pohár borral, de mert erre nem volt hajlandó, *Hósa* csipősen jegyezte meg:

— Nőve meg az orrod olyan nagyra, mint a belvárosi templom kupolája.

Az asztalnál óriási hahota kísérte a jó kívánságot, a mi annyira felbőszítette a nagy orru *Mátyást*, hogy az előtte álló borosüveget úgy vágta *Hósa* fejéhez, hogy az sző nélkül összeesett. A megsérült embert eszméletlen állapotban vitték be a kórházba. *Mátyás* ellen az eljárást megindították.

— **Itt a farsang!** Karnevál hercege, a híres házasságközvetítő csörgős sapkájával mult vasárnap Miskolcra is bevonult és ezzel megkezdődtek a táncmulatságok, a bá'ok. Öregnek, ifjunak nincsen ma más gondolata, mint a tánc, a mulatság. Bá'ba, mulatságba készül ma mindenki. Igen ám, de aki bá'ba, táncmulatságba akar menni, annak finom és elegáns ruha kell. Hol veszi ezt a mai éhínséges, pénzsűk világban? No de minden bajra van orvosság. Ott van *Szántó Mór!* Ő nála, az ő üzletében van az orvosság, a hol a legfinomabb, legegánsabb báli öltönyök hallatlan olcsó árban kaphatók. Egyik szemfüles riporteriük tanuja volt annak a jelenetnek, a midőn Miskolc legszebb leányai s leggazdagabb menyaszszony jelöltei fogadalmat tettek Karnevál hercege előtt, hogy a farsang alatt csak azzal a fiatal emberrel tánczolnak szívesen, csak annak a férfinak nyújtják kezüket a szent házasság életre, a ki a táncmulatságok sima parkettjén a *Szántó Mór* üzletéből vásárolt elegáns öltönyben jelenik meg. Fel tehát Miskolc ifjai, házasulandó férfiai, siesetek *Szántó Mór*hoz. Ma a szerencse, a boldogság csillaga csak a *Szántó Mór* elegáns öltönyeire ragyog.

— **Új iparág.** Értosülösünk szerint dr. *Wagner* és társai egyesült gyárak budapesti gyáros cég (IX. Tinódy-utca 3.), kik gyártelepükön szikvizgépeket, sifonokat, bor- és sörkimerő készülékeket gyártanak, ugyanott fémkupakgyárat is rendeztek be. A gyár f. évi július óta üzemben van és borkereskedőknek, palaczkőr-exporteuróknak, likör-gyárosoknak, ásványvítulajdonosoknak stb. nagyban szállítja a palaczkokra való kupakokat. Örvedetes tudomásunkra szolgál, hogy most már ezen cikkre is van megbízható hazai gyárunk, mely a külföldi import mellőzését lehetővé teszi.

— **Ujtás a sóbeszerzésén.** Ugy látzik, a pénzügyminiszter végre mégis megsókálta azokat a túrhetetlen nehézségeket, a melyek a só eladás körül mindeztideig fennállottak. Budapesti levelezőnk írja ugyanis, hogy a kormány a konyhasó és iparsó eladásának közvetítésével a Magyar kereskedelmi Részvénytársaság budapesti cégét bízta meg és módot adott a Részvénytársaságnak arra, miszerint a sóvásárló közönséget gyorsan szolgálhassa ki, fentartván magának a számitott költségek ellenőrzésének jogát. Ha rendszorint gáncsolni valók is a kormány intézkedései, ez alkalommal csak dícsőret illeti azért a praktikus és okos ujtásért.

— **A hírlapok előállításában** ma a technikai vívmányok egész forradalmi átalakulást idéztek elő. Az egész ország át és át van hálózva ma már telefontal. Fiuméből, Kolozsvárról, Kassáról, Szegedről, Temesvárról és az ország legtávolabb részeiről is a megtörtént események pár másodperc alatt egész terjedelemben és teljes hűséggel közölhetnek az ország fővárosával.

Egy modernül berendezett hírlap szerkesztőségében este már az egész ország fontosabb napi eseményei ismerve vannak. Pl. Kassán összegyűlt az országos gazdakongresszus. — Ülőszék d. e. 9 órától d. u. 5 óráig. A telefon elröpi minden szónok beszédét és a mi Kassán még 5 órakor elhangzik, az Budapestben este már leírva, kiszedve és nyomtatva van.

A lap főszerkesztője Dr. *Holló* Lajos, orsz. képviselő, felelős szerkesztője Dr. *Lovász* Márton. A „Magyarország“-ba írja vezércikkeit *Bartha* Miklós, az ország első publicistája. A közgazdasági részt *Lázár* Pál műegyetemi tanár szerkeszti. A mezőgazdasági érdekek hatalmas szószólója a lapban Dr. *Baross* János, a kiváló közgazdasági író. A tárczarovatban: *Lónyay* Sándorné, *Móra* István, *Vértes* Arnold, *Abonyi* Árpád, *Szikszay* Ferencz,

Gömbösné Galamb Margit, Sas Ede és más kiváló írók működnek közre. Ezenkívül minden téren a legválogatottabb írói és hírlapírói gárda áll a „Magyarország” szolgálatában.

A „Magyarország” előfizetési ára: negyedévre 7 kor., félévre 14 kor., egész évre 28 kor., egy hóra 2 kor 40 fillér. A „Magyarország” szerkesztősége és kiadóhivatala Budapest, Teréz-körút 19. sz.

— **Dunky fivérek** cs. és kir. udvari fényképészek városháztér 5. sz. (a kapu bejárat alatt) állandó képfelállítás.

x Különösen finom naponta frissen sült apró tea sütemény 1 kilogram 2 forint. Legújabb!! **Rotschild fánk**ok, kitűnő állandó csokoládés sütemény, drbja 5 kr. — Kapható **Megay Róbert** cukrásznál Miskolcson.

Mulatságok.

Farsangi naptár.

Január 12-én: A r. k. nőegylet bálja a Koronán.

Január 13-án: A miskolci kereskedők és kereskedő ifjak együletének tombolával egybekötött házi estélye a Seper szállóban. — A szikszói ev. ref. énekkar táncmulatsága a városi vendéglő nagytermében.

Január 19-én: Tiszti bál a Koronán.

Január 20-án: Az izr. ipartársulat táncvizsgálma a Koronán. — A hadastyán-egylet zenekarának táncvizsgálma és hangversenye.

Január 22-én: A cs. és k. 5-ik gyalogezred százados fennállásának jubileuma.

Január 26-án: A m. á. v. altisztikör táncvizsgálma a Koronán.

Február 1-én: A tisztikar hangversenyyel egybekötött táncvizsgálma a Koronán.

Február 2-án: Az ipartestület bálja a Koronán.

Február 9-én: A polgári dalosegylet dalestélye a Koronán.

Február 16-án: Az ág. ev. nőegylet tea-estélye a Koronán.

Február 17-én: Mezőgazdák együletének mulatsága a Koronán.

Márczius 1-én: Tiszti estély a Koronán.

Izraelita nőegyleti bál.

— Január 6. —

Mintha a napnak egy aranyugara tévedt volna be vasárnap este a „Korona” dísztermébe, olyan tavaszias képet nyújtott a pazarul feldíszített terem, amely találkozó virágos kertje volt a város és vidéke fakadó és díszlő virágainak. A parkétás terem rózsaszínű illatában a jókedvű pajzán tündére, a tegezes Amor is megjelent csattogós arany-szárnyacsájával, hogy gyönyörködje a virágos kert szépeiben, kik ott a tükörsima padlaton, a ragyogó csillárok sokszínű láng-jánál oly gyönyörű rózsalánczot alkottak.

A miskolci izraelita nőegyletnek bálja fürge, virgoncz bébének született. Egy éjjel azonban elite-bállá fejlődött ki. Elite-bállá a szó teljes értelmében, mert ezuttal egybegyűjté a hölgyvilág elite-jét anélkül, hogy magán horáta volna az elite-táncvizgalmakon oly gyakorta észlelt csoportosulását a kasztoknak és klikkeknek. Sőt ellenkezőleg volt. Mert a megjelent katonai és polgári notabilitások a rendes frakkos és klakkos látogatók körében fesztelenül mozogtak és társalogtak, sehol a teremben külön kiváltságosak csoportja észlelhető nem volt.

Kevéssel 9 óra után érkezett meg dr. Grósz Józsefné urnő, a lekötelező és szeretetreméltó modoru elnök, kit a rendezőség a szeretet és tisztelet mindenféle jeleivel halmozott el.

Most rázendíté Lajos a talp alá valót s a fiatalság vig tánczra perdült s a mohón várt tánczokat jókedvvel lejtették az andalító zene fülbemászó úteme szerint.

A 25 Reamurnyi hőség és táncz izgalmától kihevült, rózsás arczu leányok között az irigység sem jelölhetett meg csak egyet is, ki az Istenadta virágcsokorba való ne volna.

A jelenvolt hölgyek névsora a következő: Feuerstein Ilonka, Grünfeld Klára, Kohn

Iren, Kürcz Paula, Kohn Janka, Koos Margit, Rosenthal Ella, Rác Margit, Singer Helén, Wassermann Paula, Wechsler Ina, Weisz Etelka, Zilahi Jolán (Budapest).

Asszonyok: Özv. Ferenczi Bernátné, Fränkel Bertalanné, Feuerstein Márkusné, dr. Grósz Józsefné, dr. Gencsi Samuné, Grünfeld Sándorné, dr. Havas Leoné, dr. Horváth Bertalanné, dr. Hercz Ödönné, dr. Kazai Mórné, Koos Sománé, Kohn Ignáczné, Kürcz Józsefné, Kohn Edéné, Klein Miksáné (Sz.-Besenyő), Melczér Lászlóné (S.-Örös), Neumann Adolfné, dr. Rác Józsefné, Rosenthal Vilmosné, Schwarz Bertalanné, Sугár Bertalanné, Singer Józsefné, Verő Izsóné, Weisz Józsefné, Wexler Simonné, Wassermann Adolfné, Wechsler Gyuláné.

Notabilitásaink közül ott voltak: Kummer Henrik vezér-örnagy, dandárparancsnok, dr. Tarnay Gyula alispán, Soltész Nagy Kálmán kir. tan. polgármester, Bulyovszky Gusztáv kir. ügyész, Pávai Vajna Béla ezredes, ezredparancsnok, dr. Gencsi Samu hitközségi elnök stb.

Szóval a miskolci izr. nőegylet bálját fényes siker koronázta. Az anyagi eredmény a felekezeti áldozatkészség kiapadhatlan forrásának képezi bizonyítékát.

A fényes mulatság reggeli 7 óráig tartott.

— **A róm. kath. nőegylet bálja.** A miskolci róm. kath. nőegylet 1901. évi január hó 12-én a „Korona” szálloda dísztermében, saját pénztára javára zártkörű táncestetélyt rendez. Személy-jegy 2 kor. Család-jegy 5 kor. Fülke-jegy 3 kor. Karzatjegy 3 kor. — Kezdeté 8 órakor. — Felülfizetéseket köszönettel fogad és hírlapilag nyugtáz a nőegyleti elnökség. — Jegyek előre válthatók: Megay Róbert, Pfliegler J. Ferencz, Putnoki Antal és Rábel Albert uraknál.

— **Táncestetély.** A miskolci máv. altisztikör 1901. évi január hó 26-án Görgői és Toporczy Gérgy Lászlóné urnő öngyásága védnöksége alatt a Korona szálloda dísztermében a borsodvármegyei nő-egyleti árvaházban vasuti leányárvák részére létesítendő alapítvány és saját pénztára javára zártkörű táncestetélyt rendez. Kezdeté este 8 órakor. Család-jegy 4 korona. Személy-jegy 2 korona Karzat 1 kor. 60 fill. Jegyek előre kaphatók a kör helyiségében (Arany János-utca 25. sz. alatt) és Pfliegler J. Ferencz ur kereskedésében. Körtagok a család- és személyjegyeknek felét fizetik.

Színház, művészet.

** **Színház.** A színházi előadásokról minden jó akaratunk mellett is, igen kevés az irni valónk. A műsort többször adott, elcsépett és avult szindarabok töltik be s így nem csodálható, ha estéről estére üres házak előtt kell színészeinknek játszaniok. Már a népelőadások sem bírnak vonzerővel, mert a csömörlésig jut belőlük a publikumnak s e mellett a népelőadások legtöbbszörre kritikán alóliak. Ezen e miserabilis állapoton segíteni kell, még pedig sürgösen, mert ellenkező esetben baj, igen komoly baj lesz. Áttérve az előadások rövid méltatására, jelenthetjük, hogy szombaton a „Tékozló apa” hatásos színmű adatott kerekded, jófelőadásban s kevés számú közönség előtt. Vasárnap „Sulamith” opera került színre a lehető leggyengébb előadásban, este azonban az „Aranyember” szépséges, érdekesítő jeleneteiben gyönyörködött a hálás, de kicsiny közönség és sokat tapsolta Csókáné Almássy Juliát, Csiky Lászlót és Abonyi Arankát jeles játékkért. Hétfőn újból a „Falu rossza” népszínművet adták eleven s gördülékeny előadásban. A „Ragányi Iza” Finum Rózsija játék és énekekben egyaránt pompás volt. Szép dalait számtalanszor megismételtették. Csiky Ferencz szintelenül s minden hatás nélkül játszotta Göndör Sándort. Breznay Géza azonban törölmetszett kabinetalakításával s jóízű komikumával derűt és életet teremtett. Jók voltak még Szarvassy, Abonyi és Szénássy.

** **Jutalomjáték.** Szintársulatunk érdemes és veterán tagjának, Győre Alajosnak holnap este lesz a jutalomjátéka, mely alkalommal „Grant kapitány gyermekei” érdekesítő és látványos színmű kerül színre. A jutalomjátékra újból felhívjuk közönségünk figyelmét.

CSARNOK.

Jövendőmondások ez új esztendőre.

Lapozgatván a közkezdveltségű csiziónak még el nem nyítt lapjait, az olvasottakból a következő profecziákat hámoztam ki, — már úgy a magam módja szerint:

Január.

Verebeket pusztít
A csikorgó hideg,
Befagnak lassau az
Adakozó szivek.
Nincs segítség sehol,
Nyoma vész a pénznek —
... De a báltermekben
Hajnalig zenéznek.

Február.

Miskolcz város most
Mit tehetne mást,
Betiltja majdan
A hókotratást.
Téli mezében
Nyugodjék a föld,
Mert spórolni kell,
Közeleg a bőjt.

Márczius.

Haágai kongresszus
Megint összeül
S megoldja a békét
Kérlelhetlenül.
Sorozó bizottság
Penzióba megy, —
Kard és puszka helyett
Lesz majd egyszer-egy.

Április.

Az erekekben a vér zsibong,
A képviselő zászlót bont.
Foly a kortesbor és a vér
És pénz a kortesvezér.

Május.

A városi gyümölcsösben
Hulldogáll a cseresznyefa virága.
Hejh, ez újmódi gyümölcsöst
Bizony Isten, nem tiltottuk hiába.
Lesz kosztja a madaraknak,
Gyümölcsét a cseresznyefa kínálja,
Csak a csósz sóhajt fel búsan:
„Mért születtem én erre a világra!”

Junius.

Ha sok eső lesz, s a
Folyók megdagadnak:
Parancsnok kell minden
Árvizes szakasznak;
De száraz időben
Lesz a sor a régi
S az árviztől akkor
Csöppet sem kell félni.

Julius.

Ha a magvetésben
Serényen eljárunk,
Fényesen beüt az
Aratás minálunk.
De ha abban lustán
Fáradott a karunk:
Szakállamra mondom,
Keveset aratunk.

Augusztus—Szeptember.

E két hónapot
Egygyé kell venni,
Nem történhetik
Ezekben semmi.

Nyaralnak ottan,
Nyaralnak itten,
Csak pénzt is adjon
Hozzá az Isten.

Október.

A gazdasági egyesület
Fennen kiáltja: Ah mit ér a
Gerezedet termő szőlőlőke,
Ha nem pusztítja filoxéra?

November.

A novemberi szél siráma
Által zúg a tarlok fölött.
De nincsen annak 100 sz világa,
Ki jó ruhába öltözött!
Fázós madárka száll a légben,
Szárnycsapását se hallani,
S hogy télbe jutunk észrevétlen,
A sok között ez is valami.

December.

Mondhatnak énnekem bármit,
Ez az egy már nem is számít.
Harminczegy nap, aztán vége —
S várunk megint az új évre.

Falb II.

Karczolatok a jégről.

„No most szedd össze magadat“, szoltam
nagyot fohászokodva, a mikor először volt
lábamon a korcsolya, mert általános vára-
kozás közepette kezdtem meg azt a sikam-
lós utat.

Esett is sek olcsó élcz a rovásomra. Fel-
használták az alkalmat, hogy egyszer ők
is nevéssenek engem, ne csak mindig én
őket. Mert nem is képzelik, mennyi az el-
lensége az ilyen magam fajta jámbor ember-
nek. Pedig bizony *egy légynek se vétek!*

„Assekuráltattad-e már magadat?“ kérdé
az egyik s persze chorusban kaczagtak rá
a többiek. Ekkor a korcsolyázás Istenének
(a nevét nem találtam a mythológiában) ol-
talmába ajánlám magamat, neki mentem s
képzélék mi történt.

„Labadat törted össze?“ — Dehogy! —
„Hanyat estél?“ Dehogy estem! Hanem egy
nagy szél jött, az felkapott s vitt magával
egészen, no mit mondjak! — hát igen, egé-
szen a jég másik oldalára!

No még így ki nem játszottam senkit, mint
az én bámulóimat!

Hát ilyen szerencsése van egy reporter-

nek! . . . Dehogy van, dehogy van! Ép az
ellenkezőjét akartam mondani.

Mert hát nem pech-e az, ha minden szép
hölgy az embertől egy mérföldnyire esik el
s csak a csunyak a közelében, pedig én ugy
vagyok vele.

Azon meg pláne megbotránkoztam, hogy
mennyire nem respektálják már a reporteri
tekintélyt! Összefogóznak vagy nyolcz-
tizen s jönnek velem szembe nagy sebesen!
Hiába mondtam, hogy ez nem az a rőnd,
a kinek muszáj lönyyi — horribile dictu!
még csak ki se tértek előlem!

No de tán elég is volt magamról, mert
azt mondta nekem a minap valaki, hogy
más is van a világon, nemcsak én. Hát
jól van.

Ott van mindjárt az a kékszemű szőke
— a kinek megígértem, hogy beteszem az
újságba, a miert egyszer helybenhagyott —
mindjárt megismerhetik arról, hogy soha
sincs egy kísérője — (mindig kettő!) —
hanem a mikor azt kérdeztem tőle, hogy
elesett-e már ő is, legnagyobb csodálkozá-
somra azt mondta, hogy nem!

„No, mondok — két gavallérja van és
mégsem esett el! Ez csodálatos!“

Mert lám, ott az az éltesebb hölgy magá-
ban van s mégis elesett.

Ennek is megtaláltam a nyitját, de már
későn. Azt akartam tanácsolni neki, hogy
foglaljon helyet, hát muszáj csak valakinek
utana ugrani — s ha leugrott benn is ma-
rasztalja.

Alig jövök a közelébe — bumm! leesett!
ó misere! én voltam a theóriám első prak-
tikus áldozata!

A zene játszik — a fiatalság járja — a
peronon meg helyet foglalt a — gárda
(t. i. a gardedamok stb.)

Mamák, a kik lányaikban gyönyörködnek;
papák, a kik a fiatalokat buzdítgatják: ne-
velőnk, a kik kinőttek már a korcsolyából
s az a sok árgusszemű (Pepi) tánt, (a ki
már nem tudott fogni kapitányt) — ezek ké-
pezik a publikumot.

Szóljak-e végül az egyes regényes ese-
kről, melyek azon a sikamlós talajon oly
könnyen szövődnek — az egyes ifju óriá-
sokról, a kik oly boldogok, ha az imádottnak
keztüjűjét vezethetik — nem! csak egy párt
karczolok ide — egy szőke fürtű, fekete
szemű leányt — s egy ifju embert (ennek
a szemét a hölgyek nézzék meg, én nem
néztem.) Az ifju ott térdel a leányka előtt

s mindkettő jól játsza szerepét. Amaz oly
epekedve tekint a sőtét szemekre, mialatt
kezei kegyetlenül rángatják a korcsolyaszí-
jat — emez pedig oly büszkén tekint el
fölötte — mintha épen szerelmi vallomását
hallgatná meg.

S riktik!

„Oh! én szeretlek — oh az én szerelmem
lángol — oh az én keblem dobog — oh az
én szívem forró, mint — mint — — —“

„Mint ez a jég!“ kaczagja a leányka s
ott hagyja a térdelő fiatal embert, kész-
prédál a kaczagó publikumnak s az éu szom-
jas karczoló tollannak . . .

Haltfax N. 11^{1/2}.

Közgazdaság.

+ **Gazdasági előadások.** A borsodvármegyei gazdasági egyesület népszerű gazdasági előadásait az idén is megtartja. Előadások lesznek január 11-én M.-Csáthon: Kovácsy Béla, jan. 12-én M.-Kövesden, M.-Keresztesen ugyancsak Kovácsy Béla, jan. 15-én S.-Kazán: Gagyi Sámuel, Klaisz Gyula, jan. 16-án D.-Horváthon: Klaisz Gyula, Vértessy Tivadar, jan. 19-én Szent-Istvánban: Gerlóczy Géza, dr. Szentpáli István, jan. 26-án Várkonyban: dr. Szentpáli István, Vértessy Tivadar, jan. 27-én Nádasdon: dr. Szentpáli István, Vértessy Tivadar, jan. 28-án Csermelyen: u. azok, jan. 31-én Emődön Klaisz Gyula, Sugár Ignác, febr. 2-án S.-Sz.-Péteren Gerlóczy Géza, Klaisz Gyula, febr. 3-án Belső-Böcsön Gerlóczy Géza, Póka Sándor, febr. 6-án Szihalomban Gagyi Samu, Póka Sándor, febr. 10-én Harsányban Klaisz Gyula, Vértessy Tivadar, febr. 12-én Mucsönyban Kovács Domonkos, Vértessy Tivadar, febr. 17-én T.-Tarjánban ugyanazok, febr. 21-én S.-Kazinczon Vértessy Tivadar, Gagyi Samu, febr. 23-án Ostoroson Klaisz Gyula, Vértessy Tivadar.

+ **Háziipari tanfolyamok.** Nagyon üdvös intézkedéseket tesz a gazdasági egyesület a nép keresetképességének előmozdítására. Ugyanis az idén Sajó Ládón, Ónodon és T.-Palkonyán a kosárkötésre háziipari tanfolyamot rendez és pedig Ládón jan. 8—23. Ónodon jan. 23-tól febr. 8. Palkonyán febr. 9—26-iki időtartammal. A részvétel díjtalan.

Legjobb a Dr. FORTI-féle sebtapasz.

Forti László eredeti gyártmánya.

Legkifejlesztettebb hatása van és biztosan segít mindennemű sebnél. Egési sebeknél a fájdalmat rögtön csillapítja, megszünteti és rövid használat után meg is gyógyítja. Női emlődajognál, minden nemű gyuladások, megkeményedések, csúzos és rheumatikus bántalmaknál, daganatok- és sérüléseknél, sőt még a legidültebb sebeknél is a legsikeresebben hat. A gyúléseket megérleli, felfakasztja és rövid idő alatt begyógyítja. Ezeket kívül még számtalan, itt fel nem sorolt esetben nyújt biztos gyógyulást.

A dr. Forti-féle tapasz már 80 év óta nagy elterjedtséggel és népszerűséggel rendelkezik, mely idő alatt éreztetett számtalan hála-elismervény és

köszönő irat, mind annak kitűnő gyógyhatásáról gondoskodik. Minthogy az utóbbi időben sok értéktelen hamisítvány is került forgalomba, szíves figyelembe ajánlom a csomagon levő aláírást, védjegyet, valamint a pecséten látható F. L. betűt. Osakis a Forti László aláírással és védjeggyel ellátott tapasz a valódi. Az utánzatok használatától mindenkit óva intek, mert ezek inkább kárára, mint hasznára vannak a szenvedőnek.

(A ki egy olyan csomagot beküld, mely a fenti aláírással és védjeggyel ellátva nincsen, jutalomban részesül, mert a hamisítótakat folytonosan törvényileg üldözöm.)

Árak: nagy csomag 1 frt, közép nagyságú 50 kr., kisebb 35 kr. Kapható a készítőnél a gyárban: Forti László Budapest, II. ker. Iskola-utca 24. Seidl-féle ház. Főraktár: Török József gyógyszerész és dr. Egger gyógyszerész, Váci-körút 17. Kapható továbbá valamennyi budapesti és minden nagyobb vidéki gyógyszerárban. 6...10

Forti László

I. osztály.

Teljes

oxigén

szikviz-gyár berendezések.

Szifonok

minden nagyságban. (Új modellek.)

Folyékony szénsav és oxigén.

Dr. Wagner és Társai

egyesült gyárak m. b. t.

BUDAPEST, IX. Tinódy-utca 3. (a Gizella-malom mögött.)

Fióktelep: BÉCS XVIII. Schoppenhauerstr. 45.

III. osztály.

Új hazai iparág.

Első Budapesti Sfanol- és Fémkupak-gyár.

II. osztály.

Fémáru- gyár.

Legujabb szerkezetű
jégszekrények.Bor- és sörkimérő
készülékek.Pincze-felszerelési
cikkek.Szénsavfürdő-
berendezések.Fémlemezési
intézet.

Kirakat berendezések.

Hirdetmény.

Az 1884. évi XVII. t. cz. 169. §-a értelmében választandó iparhatósági megbizottak a 172. §. és a volt földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi m. kir. miniszteriumnak 40452/84. sz. rendelete folytán azon iparosok és kereskedők közül választandók, akik a megelőző 1900. évben legalább 30 korona III-ad osztályu kereseti adót fizettek.

Az ekként jogosítottok névsora ellen a 8 napi közszemle tartama alatt észrevétel nem emeltetvén, az végérvényesen megállapítottak jelentetik ki.

Utalva az iparhatósági megbizottak intézményének városunk iparos osztálya előtt bizonyára eléggé ismert kiváló fontosságára, értesítetnek ez alkalommal Miskolcz város kereskedői és iparosai, hogy az iparhatósági megbizottak választására határidőül 1901. évi január hó 12-ik napja d. e. 9 órától esti 4 óráig tüzetik ki, választási helyiségük a városi főjegyzői hivatalos helyiség szolgálván.

E választáson Miskolcz város iparhatósága és a helyben székelő miskolczi járás főszolgabírája mellé 20-20 iparhatósági megbizott fog választatni.

Választó minden, az illető városban vagy községben lakó iparos (kereskedő), kinek neve a választók névjegyzékében benfoglaltatik; választható pedig ezek közül az, a ki legalább is a fentebb említett adó minimumot fizeti. Felhivatnak tehát a miskolczi kereskedők és iparosok, hogy — saját jól felfogott érdekükben — szavazati jogukat minél számosabban gyakorolják.

Miskolcz, 1900. december hó 31-én.

A városi tanács, mint I. fokú iparhatóság.

Soltész, s. k.,
polgármester.

SZLAVKOVSKY IMRE

takaréktűzhely- és épületlakatos

MISKOLCZ, Horváth-utca 27. sz. a.

Első miskolczi motorhajtásra berendezett

Alapított 1853.

lemez- és lakatosáru üzlet.

Ajánlom újonnan berendezett nagyszabású műhelyemben készült **elejes** és **asztal-tűzhelyeim**, mindenféle nagyság- és kiállításban, falazva kül-, belföldi és majolikás cserepekkel; — ugyszintén teljes vasból, csakis a legjobb anyagból s ezekből állandóan nagy raktárt tartok készletben. Abban a helyzetben vagyok, hogy elegans és csinos alakban, valamint gondos, czélszerű kivitelben mintaszerű és e mellett szolid és tartós munkát állíthatok elő, úgy hogy bármely szolid konkurencziával versenyezhetek.

Ismét-elárusítók kedvezményben részesülnek,

Elvállalok továbbá **épületvasalásokat, folyosó-, lépcső és sár-rácsokat, vaskapukat, Wertheim-szekrényeket** a leg egyszerűbbtől a legdíszesebb kivitelig.

Rajzokkal és költségvetéssel szívesen szolgálok.

Kocsy-kályhákat napi 25 kr. díj mellett kölcsön adok.

Olcsó tűzhely bevásárlási forrás.

„Trilby” perszö

Pártoljuk a magyar ipart!

Legjobb Csontlevélpapír

az **„Adria”**

HAZAI GYÁRTMÁNY!

Versenyez a külföld elsőrendű készítményeivel

A párisi kiállításon az „Arany érem”-mel kitüntetve.

KÉSZITI:

Csász. és kir.

udvari szállító

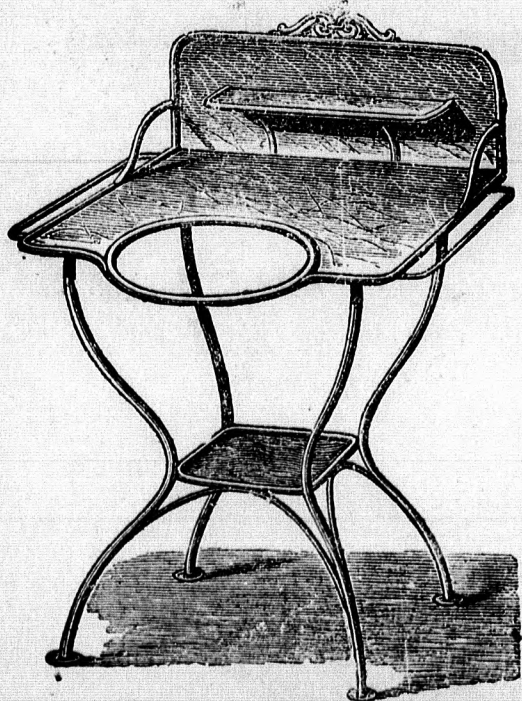
RIGLER JÓZSEF EDE

PAPIRNEMŰGYÁR RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

BUDAPESTEN.

Lövy József fia Stamberger B. Kardos József
Ferencai B. Verő és Társa Gedeon András

Pártoljuk a honi ipart!!!

Magyar gyártmány!!

Van szerencsénk a nagyérdemű közönség szives tudomására hozni, hogy **Miskolczon, Hunyady-utca 57. sz. a.**

vas-, fémbutor, sodrony-ágybetét, sodronyfonat kert és sírkerítésgyárat

rendeztünk be.

Tömör vasból készítünk összezsukható ágyakat matraczezal és ruganyos betétettel; húzott vasból (vasbádognál) **gyermek-ágyakat, mosdókat**, továbbá **sodrony-ágybetéteket**, sodronyfonatból **lábtörlőket**, egyszerű és díszes **kocsi üléseket, kert-, virágágy- és sírkerítéseket, ablakfonatokat** stb.

A t. gazdálkodó közönség figyelmét különösen felhívjuk ló-, szarvasmarha, juh- és baromfiak elzárására igen czélszerű **sodrony-kerítéseinkre**, melyeket **olcsó áron** bocsátunk rendelkezésre.

Képes árjegyzékkel és költségvetéssel készséggel szolgálunk. **Vidéki megrendelések** gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Régi, rosz karban levő **vasbutorok átalakítását és javítását** elvállaljuk.

Miután gyártmányaink **hazai anyagból magyar munkások által** készítettetnek s úgy kiállítás, mint jutányos ár tekintetében a külföldi gyártmányokkal kiállják a versenyt, kérjük a n. é. közönség szives pártfogását.

Kiváló tisztelettel

Földy Antal és Társa

20...50